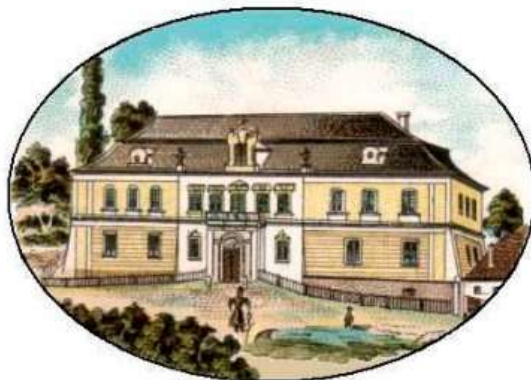

Stanglerovské časy košetického zámku

„Volání domova? To je mé mládí, prožité v pohádkově krásném zámečku Košetice. V něm jsem se 10. listopadu roku 1881 narodila a jen o pár let později jsem dočista propadla četbě literatury všeho druhu.

Můj pan učitel Václav Alferi zámek pěkně nakreslil. Tady, v levém křídle stavení, bývala útulná jídelna s nízkým vykládaným stropem, zařízená majordomem ze Stanglerů, sběratelem zbraní a starožitností v holandském stylu.

Tam se mnou v lenošce sedávaly a žily všechny ty osudové postavy z románů Renée Marlittové, H. R. Haggarda, sester Brontëových, či osůbky ze šumavských povídek a črt páně Klostermannových. Ze všeho nejvíc mne okouzlovaly povídky ze života jihoafrických boerů nederlandské či fríské slovo značí tolik, co naše bauer sedlák, nebo venkovan. Vyprávěla je literární postava paní Grobelaarová. I dnes si ji v duchu představím v pohodlné masivní lenošce, jakoby seděla v naší jídelně, s paží mírně zdviženou, aby živými gesty dodala svému vyprávění náležitý důraz. Cítím stále vůni dohasínajících uhlíků v krbu a stále vídávám ty pozorné, trochu zastíněné tváře posluchačů, kteří napětím snad ani nedýchají ...“

Košetický zámek čp. 2, výřez ze staré pohlednice

Autorka letmé vzpomínky Marie, někdejší dívka z košetického zámku (vnučka tamního lesního správce Franze Weyraucha), měla svůj velký vypravěčský vzor právě v Holanďance paní Grobelaarové, tedy přesněji „vrouw Grobelaar“ původem z Kapského Města.

Její příběhy se v překladech dostaly do Mariiny knihovny až později, v roce 1922. Tehdejším redaktorem oblíbené edice "Země a lidé" totiž byl geograf Dr. Stanislav Nikolau, dlouholetý švarný nápadník již ovdovělé Marie. Býval spolužákem jejího manžela Jana (+1909) na budějovickém Jirsíkově gymnasiu. Ve zmíněné edici vycházela dlouhá a pestrá řada sešitů se zeměpisnou četbou o vědeckých anebo dobrodružných cestách a s povídkami z cizích krajů.

Žádnou Nikolauovu fotografii si ale Marie ze starých časů neponechala. Krom několika rodinných snímků celý život s úctou uchovávala jednu jinou podobenku. Je na ní její ochránce z dětských let Leo rytíř Stangler (1885 - 1915), vnuk majitele košetického zámku. Zemřel následkem válečného zranění jako důstojník dělostřeleckého pluku, pohřben byl ve Vídni Hetzendorfu. Marie odešla na věčnost v lednu 1968 a pochována je v Českých Budějovicích.

Důstojné připomenutí rodiny Stanglerů přinesl Almanach českých šlechtických a rytířských rodů 2008, druhý to bratříček v azurově modré řadě nakladatelství Martin z autorské dílny Karla Vavříčka ve spolupráci s Petrem Maškem a Vladimírem Pouzarem, ozdobený ilustracemi Miloslava Sýkory.

(red.)

<http://rodopisna-revue.tode.cz/>

